

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie K. K.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 17 maja 2024 r.

wniosku obrońcy z urzędu adwokat M. K.

o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z tytułu sporządzenia opinii o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania

na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (tj.: Dz. U. z 2022 r. poz. 1184 ze zm.)

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K., Kancelaria Adwokacka w W., kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i sześćdziesiąt groszy 60/100) – w tym 23% podatku od towarów i usług – tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

W dniu 29 kwietnia 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła opinia prawna o braku podstaw do sporządzenia i wniesienia w imieniu skazanego wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 22 listopada 2022 r., sygn. akt II AKa 156/22, zmieniającym w części wyrok Sądu Okręgowego w Koszalinie z 22 lutego 2022 r., sygn. akt II K 37/21. Opinia ta zawiera wniosek o przyznanie kosztów pomocy

prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu nieopłaconej ani w całości, ani też w części w zakresie przedmiotowej opinii.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek obrońcy z urzędu skazanego jest zasadny i należało go uwzględnić — z uwagi na fakt, że adwokat M. K. jako wyznaczony obrońca z urzędu po zapoznaniu się aktami sprawy sporządziła w niniejszej sprawie opinię prawną o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, a wynagrodzenie z tytułu udzielenia pomocy prawnej z urzędu nie zostało przez kogokolwiek uiszczone choćby w części.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (t.j.: Dz. U. z 2022 r. poz. 1184 ze zm.), koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa. Wysokość tego wynagrodzenia regulują odpowiednio przepisy § 2 pkt 1, § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j.: Dz. U. z 2023 r. poz. 2631 ze zm.). W myśl § 17 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia, za sporządzenie opinii o braku podstaw wniosku o wznowienie postępowania, opłata wynosi 360 zł. Orzekając w przedmiocie wynagrodzenia obrońcy z urzędu Sąd Najwyższy uznał, że należało zasądzić na rzecz obrońcy kwotę 720 zł za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania - która to kwota została powiększona o 23% VAT zgodnie z § 4 ust. 3 Rozporządzenia. Wskazane wynagrodzenie uwzględnia wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z dnia 23 kwietnia 2020 r., w sprawie SK 66/19 (Dz. U. z 2020 r. poz. 769) oraz z dnia 20 grudnia 2022 r. wydany w sprawie o sygn. akt SK 78/21 (OTK-A 2023/20, LEX nr 3489599) stwierdzające, skrótkowo rzecz ujmując, że analiza statusu adwokatów i radców prawnych oraz ich roli w postępowaniu, w którym występują jako podmioty powołane z urzędu i zobowiązane do zastępstwa prawnego, prowadzi do uznania, iż różnicowanie ich wynagrodzenia poprzez obniżenie, w stosunku do wynagrodzenia, jakie otrzymaliby, gdyby występowali w sprawie jako pełnomocnicy z wyboru, nie ma konstytucyjnego uzasadnienia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 1 marca 2023 r., III KO 110/20, LEX nr 3514316 oraz z dnia 14 lipca 2023 r., IV KO

131/22, LEX nr 3585185). Podzielając stanowisko Trybunału Konstytucyjnego należało przyznać wynagrodzenie w kwocie analogicznej do stawki minimalnej wynikającej z § 11 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j.: Dz. U. z 2023 r. poz. 1964) powiększonej o obowiązującą stawkę podatku od towarów i usług.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[J.J.]

[ms]